

Sygn. akt VIII C 325/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 12 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 października 2020 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) spółka z o.o. w G. kwotę 811,80 zł (osiemset jedenaście złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 marca 2020 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 387 zł (trzysta osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 325/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 marca 2020 roku powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 811,80 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 marca 2020 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż w dniu 23 grudnia 2019 roku w wyniku zdarzenia drogowego został uszkodzony pojazd marki V. (...) o nr rej. (...), będący własnością poszkodowanych D. P. (1) i D. P. (2), którzy zgłosili szkodę w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Poszkodowani zawarli z warsztatem (...) Sp. z o.o. i wspólnicy Sp.k. w Ł. umowę zlecenia naprawy. Poszkodowani podjęli próbę ustalenia szczegółów i dokładnych warunków najmu pojazdu zastępczego organizowanego przez pozwanego zakład ubezpieczeń oraz jednocześnie ustalili cenę i warunki najmu pojazdu z warsztatem naprawczym. Oferta najmu pojazdu zastępczego złożona poszkodowanym przez pozwanego okazała się nieweryfikowalna i nie odpowiadała warunkom najmu ustalonym pomiędzy poszkodowanymi a warsztatem naprawczym, wobec czego poszkodowani zawarli z warsztatem umowę najmu pojazdu zastępczego ze stawką czynszu w wysokości 350 zł netto za dobę, obejmującą między innymi zniesienie udziału własnego w szkodzie i brak kaucji, oraz upoważnili powoda do uzyskiwania wszelkich informacji o likwidacji szkody. Najem pojazdu trwał 3 dni, a warsztat naprawczy wystawił z tego tytułu fakturę na kwotę 1.291,50 zł. Poszkodowani D. P. (1) i D. P. (2) w dniu 3 lutego 2020 roku zawarli z (...) Sp. z o.o. i wspólnicy Sp.k. w Ł. umowę przelewu wierzytelności, który z kolei w dniu 15 lutego 2020 roku zawarł umowę o powierniczy przelew wierzytelności z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. W dniu 15 lutego 2020 roku powód wezwał pozwanego do uiszczenia brakującej kwoty odszkodowania. Pozwany w drodze postępowania likwidacyjnego w dniu 25 lutego 2020 roku przyznał tytułem odszkodowania łączną kwotę w wysokości 479,70 zł. Powód wskazał, że kwestią sporną między stronami jest wysokość stawki za wynajem pojazdu zastępczego.

(pozew k. 5-7)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany zakwestionował żądanie powoda co do wysokości, podnosząc, że zaoferował stronie poszkodowanej bezgotówkowy najem pojazdu zastępczego przez współpracujące z nim wypożyczalnię. Skoro poszkodowany nie skorzystał z oferty i wynajął pojazd zastępczy od warsztatu naprawczego przy wyższej stawce za dobę, to nie spełnił swojego obowiązku dążenia do minimalizowania szkody. Pozwany nie zakwestionował okresu najmu pojazdu.

(odpowiedź na pozew k. 54-56)

Na rozprawie w dniu 29 października 2020 r. pełnomocnik pozwanego nie stawił się, prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, zaś strona powodowa zajęła stanowisko jak dotychczas.

(protokół rozprawy z dnia 29.10.2020r. k.71-72)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 grudnia 2019 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został należący do D. P. (1) i D. P. (2) samochód marki V. (...) o nr rej. (...). Poszkodowani zgłosili szkodę stronie pozwanej, która prowadziła postępowanie likwidacyjne pod numerem (...).

Poszkodowany D. P. (1) podjął próbę ustalenia szczegółów i dokładnych warunków najmu pojazdu zastępczego organizowanego przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń, jednakże otrzymał od pozwanego jedynie ogólne informacje, telefon kontaktowy na infolinię, wykaz przykładowych stawek za najem, jakie są przez pozwanego akceptowane. Pozwany nie przedstawił poszkodowanemu żadnej konkretnej oferty najmu, nie wskazał również jakiej marki samochód może zaoferować poszkodowanemu, gdzie oraz na jaki czas poszkodowany może pojazd wynająć.

(zeznania świadka D. P. (1) 00:03-45-00:12:35 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 29.10.2020r. k. 71-72)

W międzyczasie poszkodowani w dniu 13 stycznia 2020 roku zlecieli naprawę przedmiotowego pojazdu (...) Sp. z o.o. i Wspólnicy Sp.k. w Ł.. Tego samego dnia poszkodowani upoważnili warsztat naprawczy do uzyskiwania wszelkich informacji dotyczących przedmiotowej szkody.

W dniu 14 stycznia 2020 roku za pośrednictwem poczty elektronicznej warsztat naprawczy poinformował pozwanego, iż poszkodowani zlecieli mu naprawę uszkodzonego pojazdu i zadeklarowali potrzebę najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy oraz zwrócił się o udzielenie wszelkich informacji mających mieć wpływ na ustalenie czasu i kosztów najmu.

(umowa zlecenia naprawy pojazdu, k.19, pełnomocnictwo k. 15, wydruk wiadomości poczty elektronicznej k. 14, pytania dotyczące warunków najmu k.16)

Z uwagi na to, iż pozwane towarzystwo nie przedstawiło poszkodowanym konkretnej oferty najmu uwzględniającej wymogi poszkodowanych (pojazd typu kombi z automatyczną skrzynią biegów), w dniu 3 lutego 2020 roku D. P. (2) i D. P. (1) zawarli z (...) Sp. z o.o. i Wspólnicy Sp. k. w Ł. umowę najmu pojazdu zastępczego marki V. (...) o nr rej. (...) ze stawką czynszu w wysokości 350 zł netto (430,50 zł brutto) za dobę. Umowa nie przewidywała kaucji, kar umownych ani żadnych dodatkowych opłat. Wynajmowany pojazd miał pełne ubezpieczenie OC+ AC for rent, a najemca nie ubył obciążony udziałem własnym za szkodę w pojeździe. Czas trwania najmu pojazdu zastępczego wynosił 3 dni i obejmował okres naprawy uszkodzonego pojazdu w warsztacie naprawczym.

(umowa najmu k.12, wyliczenie najmu k.17, załącznik do umowy najmu k.18, protokół zdania pojazdu zastępczego k. 20, kalkulacja naprawy k.21-23, zeznania świadka D. P. (1) 00:03-45-00:12:35 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 29.10.2020r. k. 71-72, zeznania świadka D. P. (3) 00:16:03-00:19:05 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 29.10.2020r. k. 71-72)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i (...) Spółka komandytowa w Ł. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.291,50 zł.

(faktura VAT k.13)

Warsztat naprawczy zawarł z poszkodowanymi umowę cesji wierzytelności, w treści której cedent oświadczył, że przysługuje mu wierzytelność pieniężna z tytułu odszkodowania z polisy OC sprawcy za szkodę w pojeździe V. nr rej. (...), powstałą w dniu 23 grudnia 2019 roku.

Dnia 15 lutego 2020 roku powód zawarł z (...) Sp. z o.o. i Wspólnicy Sp. k. w Ł. umowę o powierniczy przelew wierzytelności, na mocy której cedent przelał na cesjonariusza swoje wierzytelności przysługujące mu z tytułu odszkodowania z polisy OC sprawcy za szkodę komunikacyjną o numerze (...) na pojeździe marki V. nr rej (...) mającą miejsce w dniu 23 grudnia 2019 r.

(umowa cesji k. 27, umowa przelewu wierzytelności k. 29, zlecenie do umowy k. 28)

Za pośrednictwem poczty elektronicznej 21 marca 2020 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania.

(wydruk wiadomości poczty elektronicznej k. 32)

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany decyzją z dnia 25 lutego 2020 roku wypłacił odszkodowanie za szkodę powstałą na skutek zdarzenia z dnia 23 grudnia 2019 roku w wysokości 479,70 zł.

(okoliczności bezsporne)

D. P. (1) użytkował pojazd zastępczy od dnia 3 lutego 2020 roku do dnia 5 lutego 2020 roku. Pojazd wynajmowany wykorzystywał zarówno w celach służbowych jak i prywatnych.

(zeznania świadka D. P. (1) 00:03-45-00:12:35 w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 29.10.2020r. k. 71-72)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Podstawę ustalenia stanu faktycznego stanowił także dowód z przesłuchania świadków D. P. (1) i D. P. (3).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie zasady odpowiedzialności samoistnego posiadacza mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody statutowane w przepisie art. 436 k.c., oraz – w związku z objęciem odpowiedzialności posiadacza pojazdu obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej – przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j Dz.U. 2013, poz. 392 ze zm.). W kwestii zakresu szkody i odszkodowania obowiązują reguły wyrażone w przepisach ogólnych księgi III Kodeksu cywilnego, tj. przepisy art. 361 § 2 k.c. oraz art. 363 k.c. Zastosowanie w przedmiotowej sprawie znajdują także przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące ubezpieczeń majątkowych.

W myśl przepisu art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zaś zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie

ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody – odpowiada za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynika. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku, ograniczona jest jedynie kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c., art. 36 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Zakład ubezpieczeń w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy ubezpieczenia przejmuje obowiązki sprawcy wypadku. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń nie może wykraczać poza granice odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, ale również nie może być mniejsza niż wynika na skutek ruchu pojazdu mechanicznego szkoda.

Poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (art. 19 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, art. 822 § 4 k.c.).

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego z dnia 23 grudnia 2019 roku, w wyniku którego należący do D. P. (1) i D. P. (2) samochód V. (...) o nr rej. (...) uległ uszkodzeniu. Do zdarzenia drogowego doszło z winy osoby ubezpieczonej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Pozwany nie kwestionował także uprawnień poszkodowanych do wynajęcia pojazdu zastępczego na czas likwidacji szkody, jak również okresu trwania najmu.

Ós sporu w niniejszej sprawie stanowiła uzasadniona stawka dobową za najem, która w ocenie pozwanego wynosiła 130 zł netto, czyli 159,90 zł brutto za dzień najmu pojazdu zastępczego.

Odnosząc się do zarzutów pozwanego godzi się przypomnieć, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Jednakże, jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów z dnia 17 listopada 2011 roku (III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28), nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane. Istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 k.c., art. 362 k.c. i art. 826 § 1 k.c.). Na ubezpieczyciela ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji gwarancyjnej ubezpieczyciela. W tożsamy sposób wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 lutego 2019 roku (III CZP 84/18, OSNC 2020/1/6), akcentując, że w ramach tego obowiązku powinnością poszkodowanego, jako wierzyciela, jest lojalne postępowanie na etapie likwidacji szkody przez ograniczanie zakresu świadczenia odszkodowawczego ubezpieczyciela, a nie zbędne powiększanie wysokości szkody. Brak podjęcia takich działań mimo, że leżały w zakresie możliwości poszkodowanego, nie może zwiększać odszkodowania należnego od ubezpieczyciela zobowiązanego do naprawienia szkody. W tym zakresie należy proporcjonalnie wyważyć interesy poszkodowanego i ubezpieczyciela kierując się standardem rozsądnie myślącej osoby, która określone zachowanie uznałaby za celowe, konieczne i racjonalne ekonomicznie. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 roku (III CZP 20/17, OSNC 2018/6/56), wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać

należy, że poszkodowany D. P. (1) wprawdzie został poinformowany o możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego towarzystwa, jednakże pozwany przedstawił propozycję najmu w sposób bardzo ogólnikowy, nie wskazał gdzie konkretnie poszkodowany mógłby pojazd wynająć, na jaki czas i jakiej marki, a także nie przekazał poszkodowanym danych kontaktowych wypożyczalni ani stosowanych przez te podmioty regulaminów najmu. Nadto pozwany nie był w stanie wynająć poszkodowanym pojazdu typu kombi z automatyczną skrzynią biegów, zgodnie z ich preferencjami.

Dodatkowo warsztat naprawczy po zleceniu naprawy uszkodzonego pojazdu, poinformował pozwanego za pomocą poczty elektronicznej, iż poszkodowani zlecili mu naprawę uszkodzonego pojazdu i zadeklarował potrzebę najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy oraz zwrócił się o udzielenie wszelkich informacji mających mieć wpływ na ustalenie czasu i kosztów najmu. Pozwany nie ustosunkował się w żaden sposób do otrzymanej wiadomości.

W ocenie Sądu inercją pozwanego, będącego profesjonalistą, należy postrzegać w przypadkach obydwu opisanych szkód w kategoriach milczącej akceptacji warunków umowy najmu zawartej pomiędzy warsztatem naprawczym a poszkodowanymi. Nie istniały bowiem żadne obiektywne przeszkody, aby pozwany zwrócił się do warsztatu naprawczego o przesłanie przedmiotowej umowy, a następnie, aby dokonał weryfikacji jej postanowień.

Nadto pozwany nie kwestionował, że przyjęta stawka najmu w wysokości 350 zł netto za dobę miała rynkowy charakter. Należy zwrócić uwagę, że zawarta przez warsztat naprawczy i poszkodowanych umowa najmu pojazdu zastępczego była korzystna dla najemców, gdyż m.in. nie przewidywała limitu przebiegu kilometrów, kaucji, jak również udziału własnego w szkodzie częściowej i całkowitej. Reasumując tę część rozważań Sąd uznał, że warsztat naprawczy był uprawniony do przyjęcia stawki dobowej na wskazanym poziomie tj. odpowiednio 350 zł netto.

Wobec udokumentowania przez powoda kosztów wynikających z najmu pojazdu zastępczego oraz wobec zeznań poszkodowanego D. P. (1), należy uznać wysokość czynszu najmu za uzasadnione. Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją (...) z dnia 1 grudnia 2009 r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela. W toku sporu ustalono, że zachodziła konieczność wynajmu samochodu zastępczego, bowiem samochód uszkodzony w wyniku wypadku komunikacyjnego był samochodem, z którego korzystał poszkodowany właściciel pojazdu D. P. (1), który używał przedmiotowego pojazdu do celów prywatnych, a także służbowych. W ocenie Sądu za usprawiedliwione należy uznać korzystanie z pojazdu zastępczego w okresie w którym wystawiano fakturę za najem. Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5)

Reasumując Sąd uznał, że powód, jako nabywca wierzytelności, mógł się skutecznie domagać uzupełniającego odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 811,80 zł ((430,50 zł *3 dni= 1.291,50 zł)-479,70 zł).

Podstawę żądania odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c. w myśl którego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli

stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Dlatego też Sąd zasądził kwotę 811,80 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie zgodnie z żądaniem pozwu, czyli od dnia 28 marca 2020 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. Strona powodowa wygrała proces w całości, dlatego też była uprawniona do żądania zwrotu kosztów procesu w pełnej wysokości.

Koszty poniesione przez powoda obejmowały: opłatę sądową od pozwu – 100 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 270 zł – § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Mając na uwadze powyższe należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 387 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.